

ΙΤΑΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ XX ΑΙΩΝΑ

POESIA ITALIANA DEL SECOLO XX

2 Ποιήματα της Άλντα Μερίνι

2 poems di Alda Merini

Μετάφραση: Σωτήρης Παστάκας

Traduzione: Sotirios Pastakas

Alda Giuseppina Angela Merini, nota semplicemente come **Alda Merini** (Milano, 1931^[1] – Milano, 2009) è stata una poetessa, aforista e scrittrice italiana. Nel 2010 esce postumo l'album *Una piccola ape furibonda – Giovanni Nuti canta Alda Merini*, contenente undici brani (otto poesie inedite) e una "traccia fantasma" con Alda Merini che canta con Giovanni Nuti *Prima di venire*. Nel marzo 2010 il Comune di Milano appone una targa sul muro dell'abitazione della poetessa sui Navigli. Nel 2013 è omaggiata da Norman Zois (con lei a Milano nel 1990 alla sesta rassegna internazionale di poesia) a pagina 19 di *passi perversi*: "Nobile grazia di Venere e coraggio di Madre / dolcezza dell'umano genere / diangelo di stile". Il 27 novembre dello stesso anno, viene

organizzata una conferenza in onore della poetessa, al Museo della mente - Santa Maria della Pietà in Roma. Condotto da Niccolò Carosi e ideato da Marco Della Porta. L'iniziativa viene poi ripresa dalla Università degli Studi di Roma "La Sapienza" nel progetto "I Folli".

Η Άλντα Μερίνι, γεννήθηκε στο Μιλάνο στις 21 Μαρτίου του 1931. Θεωρείται η μεγαλύτερη Ιταλίδα ποιήτρια του δεύτερου μισού του εικοστού αιώνα, συγγραφέας στίχων σπάνιας έντασης και ομορφιάς σε ισορροπία μεταξύ πόνου και τρέλας. Έπασχε από διπολική διαταραχή και στα δεκαεπτά της χρόνια νοσηλεύτηκε σε ψυχιατρική κλινική. Όλη της τη ζωή, αναζήτησε απεγνωσμένα παρηγοριά με τα γραπτά της σε μια προσπάθεια να οικοδομήσει μια φυσιολογική ζωή, μεταξύ δύο γάμων και τριών παιδιών Πέθανε από καρκίνο των οστών, στο Νοσοκομείο San Paolo του Μιλάνου την πρώτη Νοεμβρίου του 2009.

{I poeti lavorano di notte}

I poeti lavorano di notte
quando il tempo non urge su di loro,
quando tace il rumore della folla
e termina il linciaggio delle ore.
I poeti lavorano nel buio
come falchi notturni od usignoli
dal dolcissimo canto
e temono di offendere Iddio.
Ma i poeti, nel loro silenzio
fanno ben più rumore
di una dorata cupola di stelle.

{Οι ποιητές δουλεύουν νύχτα}

Οι ποιητές δουλεύουν νύχτα
όταν ο χρόνος δεν τους πιέζει,
όταν παύει ο θόρυβος του πλήθους
και το λιντσάρισμα των ωρών τελειώνει.
Οι ποιητές δουλεύουν στο σκοτάδι
όπως τα νυχτερινά γεράκια ή τ' αηδόνια
με τα ήδιστα τεριρέμ
και το φόβοπως θα προσβάλουν τον Θεό.
Αλλά οι ποιητές, στη σιωπή τους
κάνουν πολύ περισσότερο θόρυβο
απ' το χρυσό θόλο των αστεριών.

{Amore}

Amore,
vola da me
con l'aeroplano di carta
della mia fantasia,
con l'ingegno del tuo sentimento.
Vedrai fiorire terre piene di magia
e io sarò la chioma d'albero più alta
per darti frescura e riparo.
Fa' delle due braccia
due ali d'angelo
e porta anche a me un po' di pace
e il giocattolo del sogno.
Ma prima di dirmi qualcosa
guarda il genio in fiore
del mio cuore.

{Αγάπη}

Αγάπη,
πέταξε κοντά μου
με το χάρτινο αεροπλάνο
της φαντασίας μου,
με την εφευρετικότητα των συναισθημάτων σου.
Θα δεις ν' ανθίζουν εδάφη γεμάτα μαγεία,
θα είμαι το ψηλότερο φύλλωμα του δέντρου
για να σου δώσω δροσιά και καταφύγιο.
Φτιάξε με τα δύο σου χέρια
δύο φτερά αγγέλου
φέρε και σ' εμένα λίγη γαλήνη
και το παιχνίδι των ονείρων.
Αλλά πριν μου πεις κάτι
κοίταξε την ιδιοφυή ανθοφορία
της καρδιάς μου.

